

Joels bok och den laodiceiska sjundedagsadventistkyrkan - nummer tjugonio

Jeff Pippenger

2026-01-14

Nummer tjugonio

Den femte messianska profetian i Matteusevangeliet är vägmärket för besvikelse och död. Den 18 juli 2020 dräpte den falska förutsägelsen om Nashvilles förstörelse Elia och Mose.

Det femte messianska vägmärket är besvikelsen den 18 juli 2020

Då uppfylldes det som var sagt genom profeten Jeremia, som sade: I Rama hördes en röst, gråt och högljudd klagan och stor sorg; Rakel grät över sina barn och ville inte låta trösta sig, därför att de inte mer är till. Matteus 2:17, 18.

Förutsägelse

Så säger Herren: Ett rop hördes i Rama, klagan och bitter gråt; Rakel grät över sina barn och ville inte låta trösta sig för sina barns skull, eftersom de inte mer var till. Jeremia 31:15.

Mose och Elia blir dödade på Sodoms och Egyptens gator. Den sista utsagan i Gamla testamentet fastslår att Elia skulle komma före Herrens stora och fruktansvärda dag. Denna fruktansvärda dag börjar när Mikael träder fram i Daniel tolv, och tillkännager i Uppenbarelseboken tjugotvå att ”den som är rättfärdig och den som är orättfärdig” för all evighet ska förbli i detta tillstånd.

Och på den tiden skall Mikael träda fram, den store fursten som står som beskyddare för ditt folks barn; och det skall bli en tid av nöd, sådan som aldrig har varit sedan folk blev till, ända till den tiden. Men på den tiden skall ditt folk bli frälst, var och en som befinns vara uppskriven i boken. Daniel 12:1.

Den som gör orätt, må fortsätta att göra orätt; och den som är oren, må fortsätta att vara oren; och den som är rättfärdig, må fortsätta att vara rättfärdig; och den som är helig, må fortsätta att vara helig. Uppenbarelseboken 22:11.

Elia måste framträda innan prøvotiden avslutas, och han blir dödad och uppstår igen i Uppenbarelseboken elva, alldeles innan prøvotiden avslutas. Han uppstår och frambär sitt budskap till dess att prøvotiden avslutas, varefter det sedan sker ännu en uppståndelse, av rättfärdiga och ogudaktiga.

Och många av dem som sover i jordens stoft skall vakna, några till evigt liv och några till skam och evig föraktelse. Daniel 12:2.

Denna särskilda uppståndelse följs av Kristi andra ankomst, då de rättfärdiga döda uppstår, och därefter tusen år då de heliga dömer de förlorade. Vid slutet av de tusen åren sker ännu en uppståndelse och Kristi tredje ankomst. De profetiska uppståndelsernas linje innefattar det påvliga

vilddjurets uppståndelse, men var och en av uppståndelserna utgör ett särskilt ämne i Guds profetiska ord. Den 18 juli 2020 begick den laodiceiska rörelsen av de etthundrafyrtiofyra tusen självmord genom att göra uppror mot Kristi befallning, som förbjuder tidsanvändningar bortom 1844.

En röst hördes då i Rama, vilket betyder stolthet och självupphöjelse. Rakel, som betyder en god resenär, sörjer därför att Mose och Elia inte är där, och viktigare än så, de kan inte bli tröstade. De har ingen tröst, och den helige Ande är Hjälparen, som skulle sändas när rösten i öknen började i juli 2023.

Dessa ting sker strax innan nådatiden avslutas, och enligt Uppenbarelseboken blir Jesu Kristi uppenbarelse avseglad strax innan nådatiden avslutas. Det avseglandet är det som uppväcker Mose och Elia, vilka också är Rakel, den gode resanden, som hade gråtit och sörjt över sina barn och inte kunde låta sig tröstas. Hennes sorg vänds i glädje när dessa barn uppväcks.

Och han sade till mig: Försegla inte profetians ord i denna bok, ty tiden är nära.
Uppenbarelseboken 22:10.

Mose och Elia var döda på Sodoms och Egyptens gator, och liksom med Kristus skulle de etthundrafyrtiofyra tusen kallas ut ur Egypten, när insamlingen började i juli 2023.

Det sjätte messianska vägmärket är utkallelsen ur Egypten i juli 2023

Och han blev kvar där till Herodes död, för att det skulle uppfyllas som Herren hade talat genom profeten, när han sade: ”Ut ur Egypten har jag kallat min son.” Matteus 2:15.

Förutsägelse

När Israel var ett barn, då älskade jag honom, och från Egypten kallade jag min son. Hosea 11:1.

Död på den egyptiska gatan kallar en himmelsk röst från öknen Hesekiels dal med döda ben till liv. Den rösten började ljuda i juli 2023.

Och efter tre och en halv dag kom livsande från Gud in i dem, och de stod upp på sina fötter; och stor fruktan föll över dem som såg dem. Och de hörde en stark röst från himlen säga till dem: Kom hit upp. Och de steg upp till himlen i ett moln; och deras fiender såg dem.
Uppenbarelseboken 11:11, 12.

Gud kallar sin Son ut ur Egypten, och han kallade också Mose ut ur Egypten; ty Mose såsom alfa och Jesus såsom omega representerar erfarenheten hos de etthundrafyrtiofyra tusen, som sjunger Moses och Lammets sång. Den sången innefattar kallelsen ut ur Egypten. I Hesekiel framställs två steg, vilka förebildades genom de två stegen i Adams skapelse. Först formas kroppen, och därefter inblåses livsanden i kroppen, och då får den liv. I Uppenbarelseboken elva är det första steget Anden från Gud som far in i de slagna, och de reste sig sedan upp på sina fötter. När de står, är de Guds här. Det som förmedlar Anden i kapitel elva framställs genom Hesekiels första profetia. Rösten i öknen är det profetiska budskapet åtföljt av den Helige Ande.

Matteusevangeliet innehåller de tolv kapitlen som är omöjligt till de tolv kapitlen i Första Moseboken, vilka utgör två vittnen som representerar förbundet med de etthundafyrtiofyra tusen. Dessa män och kvinnor beseglas för evigheten i en relation där gudomligheten är förenad med deras mänsklighet. De blir tecknet för arbetarna i elfte timmen.

”Den Helige Andes verk är att överbevisa världen om synd, om rättfärdighet och om dom. Världen kan endast varnas genom att se dem som tror sanningen helgade genom sanningen, handlande efter höga och heliga principer och på ett högt, upphöjt sätt visa skiljelinjen mellan dem som håller Guds bud och dem som trampar dem under sina fötter. Andens helgelse utmärker skillnaden mellan dem som har Guds sigill och dem som håller en falsk vilodag. När prövningen kommer, skall det tydligt visas vad vilddjurets märke är. Det är hållandet av söndagen. De som, efter att ha hört sanningen, fortsätter att betrakta denna dag som helig, bär underskriften från syndens människa, som tänkte förändra tider och lagar.” Bible Training School, 1 december 1903.

Den etthundafyrtiofyrtusens baner när de kallas upp till himlen i Uppenbarelsebokens elfte kapitel är att de först kallas ut ur Egypten, vilket är platsen där de blev dödade. En röst från öknen kallar dem ut ur Egypten, så att de skulle vara tecknet för elfte timmens arbetare. Deras uppståndelse år 2024 framställs också som en födelse och som ett uppvaknande, beroende på vilken illustration som avses. I fråga om en födelse är de dem som uppfyller liknelsen om de tio jungfrurna, och i denna mening är deras födelse en jungfrufödelse, och de är tecknet.

Den sjunde messianska vägmärket är 2024

Allt detta skedde, för att det skulle uppfyllas som Herren hade talat genom profeten, som sade: Se, en jungfru skall bli havande och föda en son, och de skall ge honom namnet Emmanuel, vilket översatt betyder: Gud med oss. Matteus 1:22, 23.

Förutsägelse

Därför skall Herren själv ge er ett tecken: Se, en jungfru skall bli havande och föda en son, och hon skall ge honom namnet Immanuel. Jesaja 7:14.

Det fanns tecken i Moses och Kristi historia, liksom det fanns i Milleriternas historia. I de sista dagarna kommer det laodiceiska adventismen att söka efter ett tecken, och dess enda tecken är Jonas tecken. Det finns också ett tecken för dem som uppväcks år 2024. Deras tecken är ”sju tider” i Tredje Moseboken tjugosex.

Och detta skall vara tecknet för dig: Detta år skall ni äta det som växer av sig självt, och under det andra året det som skjuter upp ur detsamma; men under det tredje året skall ni så och skörda och plantera vingårdar och äta deras frukt. Och den räddade kvarlevan av Juda hus skall åter slå rot nedåt och bära frukt uppåt. Ty från Jerusalem skall en kvarleva gå ut, och från Sions berg de som undkommer: Herren Sebaots nitälskan skall göra detta. 2 Kung. 19:29–31.

Och om ni säger: Vad skall vi äta det sjunde året? Se, vi skall varken så eller inbärga vår skörd. Då skall jag bjuda min välsignelse över er under det sjätte året, så att det bär frukt för tre år. Och ni skall så under det åttonde året och ännu äta av den gamla skörden intill det nionde året;

till dess dess gröda kommer in skall ni äta av det gamla förrådet. 3 Moseboken 25:20–22.

De som undkommer framställs också såsom Israels fördrivna, och de blev utdrivna av sina bröder som hatade dem. Deras bröder drev ut dem, ty de hatade dem därför att de inte kunde vederlägga sabbatssanningen, sådan den framställs i Moses' ”sju tider”.

HERREN bygger upp Jerusalem; han församlar Israels fördrivna. Psaltaren 147:2.

Herren började samla kvarlevan i juli 2023, och kvarlevan är Israels ”utdrivna”. I juli 2023 räckte Han ut sin hand för andra gången för att samla sina fördrivna. Han räckte ut sin hand år 1849 för andra gången, i förväg i förhållande till Mose omega-ljus sju tider år 1856. Alfa-ljuset representerades av Millers första profetiska upptäckt — Mose sju tider.

Och på den dagen skall en telning från Isaïs rot stå såsom ett baner för folken; till honom skall hedningarna söka sig, och hans viloplats skall vara härlig. Och det skall ske på den dagen, att Herren åter för andra gången skall räcka ut sin hand för att återvinna återstoden av sitt folk, dem som har blivit kvar, från Assyrien och från Egypten och från Patros och från Kush och från Elam och från Sinear och från Hamat och från havets öar. Och han skall resa ett baner för hednafolken och samla Israels fördrivna och föra tillsammans Judas förskingrade från jordens fyra hörn. Jesaja 11:10–12.

När de utstötta upphöjs som tecknet, skall de då samla arbetarna i elfte timmen, vilka endast kan ”varnas genom att se” ”skillnaden mellan dem som har Guds sigill och dem som håller en falsk vilodag.” Tecknet för arbetarna i elfte timmen är de utstötta, och tecknet PÅ de utstötta är gåtan att äta ”detta år vad som växer av sig självt, och det andra året vad som växer upp av detsamma; och det tredje året skolen I så och skörda och plantera vingårdar och äta deras frukt.”

Gåtfullheten i avsnittet är att det representerar de ”sju tiderna” i Tredje Moseboken tjugofem och tjugosex. Landets sabbatsvila är en beståndsdel av förbundet som utvisar både välsignelsen och förbannelsen, beroende på om den sjunde årets vila för det utlovade landet iakttas eller förkastas. Tecknet med de etthundrafyrtiofyra tusen är den beståndsdel av förbundets trefaldiga löfte som representeras av landets sabbat under det sjunde året. Den grundläggande sanningen om de ”sju tiderna” utvisar ett av förbundets tre element, det som utlovar ett nytt hjärta och ett nytt sinne, och en ny kropp samt också ett land att bo i.

Sabbaten på sjunde dagen är tecknet mellan Gud och hans folk, men denna sabbat på sjunde dagen representerar också det förbundsansvar som gavs åt det gamla Israel. De skulle vara beskyddarna, förvaltarna av de tio budorden. Syster White är tydlig med att det moderna Israel år 1844, i överensstämmelse med det gamla Israel, gjordes till förvaltare inte bara av de tio budorden, utan också av Guds profetiska ord.

”Gud har kallat sin församling i denna tid, liksom Han kallade det forntida Israel, att stå som ett ljus på jorden. Genom sanningens mäktiga klyvyxa, den första, andra och tredje ängelns budskap, har Han avskilt dem från kyrkorna och från världen för att föra dem in i en helig närhet till sig själv. Han har gjort dem till förvaltare av sin lag och anförtrött dem profetians stora sanningar för denna tid. Liksom de heliga utsagor som anförtröddes åt det forntida Israel,

är dessa en helig skatt som skall förmedlas till världen. De tre änglarna i Uppenbarelseboken 14 representerar det folk som tar emot ljuset från Guds budskap och går ut som Hans redskap för att låta varningen ljuda över jordens hela vidd.” Testimonies, band 5, s. 455.

De tio budorden representeras av den sjundedagssabbatens tecken, och profetians lagar representeras av sjundeårssabbaten. Laodiceisk sjundedagsadventism kommer att bli djupt generad när de överger skeppet och börjar tillbe solen, men det sabbatsbud som de först förkastade är Moses’ ”sju tider”.

För att vinna det utlovade landet måste Guds folk förstå och upprätthålla inte bara sjundedagssabbaten, utan också det sjuåriga sabbatsåret. Laodiceisk adventism kan inte vederlägga denna bibliska sanning, även om de övertäcker den med lögn. Detta är roten till deras hat, som leder dem till att kasta ut dem som skall vara baneret.

”De flesta i min fars familj var fullt troende på adventen, och för att vi bar vittnesbörd om denna härliga lära blev sju av oss vid ett tillfälle uteslutna ur metodistkyrkan. Vid denna tid var profetens ord synnerligen dyrbara för oss: ’Era bröder, som hatar er, som stöter ut er för mitt namns skull, säger: Må Herren bli förhärligad. Men han skall visa sig till er glädje, och de skall komma på skam.’ Jesaja 66:5.”

”Från denna tid och fram till december 1844 var mina glädjeämnen, prövningar och besvikelser likadana som dem hos mina kära adventsvänner omkring mig. Vid denna tid besökte jag en av våra adventsystrar, och på morgonen böjde vi knä kring familjealtaret. Det var inte ett upprörande tillfälle, och vi var endast fem närvarande, alla kvinnor. Medan jag bad kom Guds kraft över mig såsom jag aldrig tidigare hade känt den. Jag blev hänförd i en syn av Guds härlighet och tycktes stiga högre och högre upp från jorden, och jag fick se något av adventfolkets färd till den heliga staden, såsom återges nedan.” Early Writings, 13.

Ellen Whites första syn gavs när fem kvinnor (som representerade fem kloka jungfrur) var församlade tillsammans efter att ha blivit utstötta av sina bröder, som hatade dem. De hatade dem på grund av läran om den andra ankomsten och utgjorde därmed en förebild för de utstötta i de yttersta dagarna.

”Jag såg att den nominella kyrkan och de nominella adventisterna, likt Judas, skulle förråda oss åt katolikerna för att vinna deras inflytande och förmå dem att gå till angrepp mot sanningen. De heliga kommer då att vara ett obemärkt folk, föga känt av katolikerna; men kyrkorna och de nominella adventisterna, som känner till vår tro och våra seder (ty de hatade oss på grund av sabbaten, eftersom de inte kunde vederlägga den), kommer att förråda de heliga och ange dem för katolikerna såsom sådana som föraktar folkets institutioner; det vill säga att de håller sabbaten och åsidosätter söndagen.

”Därefter uppmanar katolikerna protestanterna att gå vidare och utfärda ett dekret att alla som inte vill hålla veckans första dag i stället för den sjunde dagen skall dödas. Och katolikerna, vilkas antal är stort, kommer att stå vid protestanternas sida. Katolikerna kommer att ge sin makt åt vilddjurets bild. Och protestanterna kommer att handla så som deras moder handlade före dem för att förgöra de heliga. Men innan deras dekret hinner bära eller frambringa frukt,

kommer de heliga att befrias genom Guds röst.” Spalding and Magan, 1, 2.

De ”namnkristna” (det vill säga endast till namnet) adventisterna skulle, likt Judas, förråda oss åt katolikerna. De gjorde så därför att ”de hatade” de utstötta ”på grund av sabbaten”. Namnkristna adventister bekänner sig till att hålla sjundedagssabbaten, så detta kan inte vara den sabbat som här åsyftas. De hatar de utstötta, ty de vet att de inte kan vederlägga den grundläggande sanningen om Moses’ sju tider, vilken var Elias alfaförståelse i William Millers person.

”Gud ger oss inte ett nytt budskap. Vi skall förkunna det budskap som år 1843 och 1844 förde oss ut ur de andra kyrkorna.” Review and Herald, 19 januari 1905.

”Alla de budskap som gavs från 1840–1844 skall nu göras kraftfulla, ty det finns många människor som har förlorat sin orientering. Budskapen skall gå till alla församlingarna.” Manuscript Releases, volym 21, 437.

”De sanningar som vi tog emot år 1841, ’42, ’43 och ’44 skall nu studeras och förkunnas.” Manuscript Releases, volym 15, 371.

”Varningen har kommit: Ingenting får tillåtas att komma in som skulle rubba trons grundval, på vilken vi har byggt allt sedan budskapet kom åren 1842, 1843 och 1844. Jag var med i detta budskap, och allt sedan dess har jag stått inför världen, trogen det ljus som Gud har gett oss. Vi avser inte att ta våra fötter från den plattform på vilken de sattes, medan vi dag för dag sökte Herren i innerlig bön och sökte efter ljus. Tror ni att jag skulle kunna överge det ljus som Gud har gett mig? Det skall vara såsom Evighetens klippa. Det har väglett mig ända sedan det gavs.” Review and Herald, 14 april 1903.

Judas är inte en symbol för Sanhedrin, sammansatt av sadducéer och fariséer; Judas var en av de tolv lärjungarna. Han var en av förbundsbruden, som Kristus stod i begrepp att äkta vid pingsten. Förräderiet mot de förkastade kommer från Judas, den laodiceiska sjundedagsadventistkyrkan. De framställs genom många symboler, såsom leviterna som förkastas av Förbundets Budbärare i Malaki tre. Leviterna avskiljs vid den reningen, och deras antal är 25, vare sig de är trogna eller otrogna. Leviterna renas i förväg innan de upphöjs som ett offer, såsom i forna år.

Och han skall sitta såsom den som smälter och renar silver; och han skall rena Levi söner och luttra dem såsom guld och silver, så att de kan bära fram åt Herren ett offer i rättfärdighet. Då skall Juda och Jerusalems offer vara välbehagligt för Herren, såsom i forna dagar och såsom under gångna år. Malaki 3:3, 4.

Leviterna är offret, ty de återspeglar fullkomligt Kristi karaktär, han som är det stora offret. När dessa tjugofem leviter lyfts upp som ett offer, böjer sig de tjugofem falska leviterna för solen i Heseziel 8.

Judas representerar inte bara en ondskefull levit, utan han är också en ondskefull präst som har förberetts i trettio år, såsom detta framställs genom Judas trettio silvermynt.

Då Judas, som hade förrått honom, såg att han var dömd, greps han av ånger och bar tillbaka de trettio silverpenningarna till översteprästerna och de äldste och sade: Jag har syndat genom att

förråda oskyldigt blod. Men de sade: Vad angår det oss? Se du till det. Och han kastade silverpenningarna i templet och gick därifrån och hängde sig. Matteus 27:3–5.

De trettio silverpenningar som Judas kastade bort representerar förbundets Sändebud, som kastar bort (renar bort) slagget (förfalskat silver) i Malaki 3. Detta onda prästerskap representerades av Korahs, Datans och Abirams uppror samt av rebellerna år 1888. Det onda prästerskapet uppslukas när Förenta staterna, jorddjuret, öppnar sin mun. Därefter förtär elden deras efterföljare under den fulla utgjutelsen av det sena regnet, som börjar vid söndagslagen.

Jungfrufödelsen som ett tecken i Kristi dagar representerar tecknet för de visa jungfrurna i de yttersta dagarna. Under den perioden kommer Sanhedrin, den laodiceiska sjundedagsadventistkyrkan, att söka efter ett tecken, men kommer att vara oförmögen att se det enda tecken som ges åt Laodicea. Tecknet för den stora skaran, arbetarna i elfte timmen, är att se män och kvinnor hålla sjundedagssabbaten under prövningstiden med söndagslagen. Tecknet för kvarlevan i deras kontrovers med det tidigare förbundsfolket är sjundeårssabbaten, som representerar adventismens grundvalar och identifieras som den centrala pelaren i båda Habackuks heliga tavlor. Det tecken som ges åt den laodiceiska adventismen är Jonas tecken, vilket behandlas i dialogen mellan Kristus och Petrus.

När Jesus kom till trakterna kring Caesarea Filippi, frågade han sina lärjungar och sade: »Vem säger människorna att jag, Människosonen, är?» De svarade: »Somliga säger att du är Johannes Döparen; andra Elia; och andra Jeremia eller någon av profeterna.» Han sade till dem: »Men vem säger ni att jag är?»

Då svarade Simon Petrus och sade: Du är Kristus, den levande Gudens Son. Och Jesus svarade och sade till honom: Salig är du, Simon Barjona, ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himmelen. Och jag säger dig också att du är Petrus, och på denna klippa skall jag bygga min församling, och helvetets portar skall inte få makt över den. Och jag skall ge dig himmelrikets nycklar; och allt vad du binder på jorden skall vara bundet i himmelen, och allt vad du löser på jorden skall vara löst i himmelen.

Därefter befallde han sina lärjungar att de inte skulle säga till någon att han var Jesus Kristus. Matteus 16:13–20.

Tecknet för Sanhedrin, och därför är adventismen Jonas tecken. Simon Barjona introduceras i avsnittet som en symbol för en förbundsman, ty hans namn står i begrepp att förändras. Abrams namn ändrades vid förbundet. Sauls namn ändrades till Paulus. Jakobs namn ändrades till Israel. Dessa tre vittnen fastslår att när en biblisk persons namn ändras, representerar han en förbundsman och är därför en förebild för det sista förbundsfolket, vilka är de etthundrafyrtiofyrtusen. Dessa tre vittnen fastslår också att en förbundsman namn representerar den profetiska symbolik som är förknippad med den person vars namn ändras. Saul betyder ”utvald”, ty han var utvald att bära evangeliet till hedningarna. Hans namn ändrades till Paulus, vilket betyder liten, ty han var i sina egna ögon den minste av apostlarna, eftersom han hade förföljt Guds församling. Jakob, bedragaren, förändrades både till namn och erfarenhet till en övervinnare, såsom Israel betyder. Petrus’ namn var Simon, vilket betyder en som hör; och Barjona, vilket betyder Jonas son.

Petrus representerar Jonas sista generation, ty han var Jonas son. Jona betyder ”duva”, och Simon är den som hörde duvans budskap, och Simon Barjona hade hört budskapet om Jesu smörjelse, när Han blev döpt och blev Jesus Kristus, och den Helige Ande sänkte sig ner i en duvas gestalt. Jonas budskap var duvans budskap, vilket representerade Jesu smörjelse med kraft vid Hans dop. Jonas budskap framställdes genom att Jona var tre dagar i en vals buk. Dessa tre dagar är de tre dagarna från påsken till förstlingsfruktens högtid, vilka förebildas genom Kristi dop och genom Jonas tid i valens buk.

Jonas tecken är tecknet på Kristi smörjelse vid hans dop, vilket förebildar nedstigandet av ängeln i Uppenbarelseboken arton den 11 september. Den 11 september inledde en prövningsprocess i tre steg, sådan den framställs genom Jonas tre dagar. Dessa tre steg åskådliggörs också i milleriternas historia. Den 11 augusti 1840 markerade den första ängelns prövning, den 19 april 1844 den andra ängelns prövning och den 22 oktober 1844 den tredje prövningen. Dessa tre steg representerar den 11 september, den 18 juli 2020 och söndagslagen.

Vid söndagslagen spys Jona ut ur en fisks mun, just där Kristus spyr Laodicea ut ur sin mun, vilket är just där Bileams åsinna öppnar sin mun och talar, vilket är just där Johannes Döparens far Sakarias talar, vilket också är där Förenta staterna talar som en drake. Jona ger därefter den sista varningen till världen såsom symbolen för dem som uppväcktes med Mose och Elia år 2024. Dessa själar dog på Sodoms och Egyptens gator och uppväcks därefter som Hesekiels väldiga här. Vid sin uppståndelse blir de Jonas tecken, ty han representerar dem som har dött och uppväckts för att ge det sista budskapet till Nineve. Jona i valfiskens buk, Daniel i lejongropen, Johannes i grytan med kokande olja representerar de etthundrafyrtiofyra tusen som har erfarit en symbolisk död och uppståndelse. Smörjelsen vid 9/11 till Hesekiels väldiga härs uppståndelse representerar Kristi dop till hans uppståndelse.

Fariseerna kom också tillsammans med sadduceerna och frestade honom genom att begära att han skulle visa dem ett tecken från himmelen. Han svarade och sade till dem: När det är afton, säger ni: Det blir vackert väder, ty himmelen är röd. Och om morgonen: I dag blir det oväder, ty himmelen är röd och mulen. O ni hycklare, himmelens utseende kan ni tyda, men tidernas tecken kan ni inte tyda? Ett ont och trolöst släkte söker efter ett tecken, och inget annat tecken skall ges åt det än profeten Jonas tecken. Och han lämnade dem och gick sin väg. Matteus 16:1–4.

Det krönande undret var Lasarus' uppväckelse.

”Genom att dröja med att komma till Lasarus hade Kristus ett barmhärtighetens syfte gentemot dem som inte hade tagit emot honom. Han dröjde för att genom att uppväcka Lasarus från de döda ge sitt trotsiga, otroende folk ännu ett bevis på att han verkligen var ’uppståndelsen och livet’. Han var obenägen att överge allt hopp om folket, de arma, irrande fåren av Israels hus. Hans hjärta brast på grund av deras obotfärdighet. I sin barmhärtighet beslöt han att ge dem ännu ett bevis på att han var Återupprättaren, den Ende som kunde föra liv och odödlighet fram i ljust. Detta skulle vara ett bevis som prästerna inte kunde misstolka. Detta var orsaken till att han dröjde med att gå till Betania. Detta krönande underverk, uppväckandet av Lasarus, skulle sätta Guds sigill på hans verk och på hans anspråk på gudomlighet.” The Desire of Ages, 528,

Kristus dröjde innan Han uppväckte Lasarus, och Lasarus var inte endast det ”krönande undret”, han var också ”sigillet” på Guds verk. I avsnittet är Jonas tecken det enda tecknet för det äktenskapsbrytande och onda släktet. Det är viktigt att se att tidpunkten för förseglingsprocessen är mycket specifik. I det avsnitt vi behandlar, där Petrus’ namn ändras, får vi veta att Jesus från den tidpunkten började uppenbara att Han skulle dödas, men i den sista versen återger Matteus: ”Därefter förbjöd han sina lärjungar att för någon säga att han var Jesus Kristus.” Sedan återger han i omedelbart följande vers: ”Från den tiden började Jesus visa sina lärjungar att han måste gå till Jerusalem och lida mycket av de äldste och översteprästererna och de skriftlärda och bli dödad och uppväckas på tredje dagen.”

Avsnittet börjar med att Jesus frågar vem människorna anser att han är, och följer sedan upp med en fråga där han frågade lärjungarna vem de ansåg att han var.

När Jesus kom till trakten kring Caesarea Filippi, frågade han sina lärjungar och sade: ”Vem säger människorna att jag, Människosonen, är?” Och de sade: ”Somliga säger att du är Johannes Döparen; andra Elia; och andra Jeremia eller en av profeterna.” Han sade till dem: ”Men vem säger ni att jag är?” Matteus 16:13–15.

När Petrus svarar, fastslår han att Jesus var Kristus, den levande Gudens Son. Ordet Kristus är det grekiska ordet för det hebreiska ordet Messias. Jesus väcker frågan om vem han är och leder lärjungarna till insikten att han är Messias, men underrättar dem omedelbart om att de inte skulle säga det till någon. Från den tiden började han undervisa om att han skulle uppfylla de tjugotre vägmarkeringarna i de tre sista kapitlen i Matteus, men av nödvändighet måste de sanningar som är förbundna med Kristus öppnas steg för steg.

Vi kommer att fortsätta med dessa messianska vägmärken i nästa artikel.

Alfaljuset från den tredje ängeln

”Hösten 1846 började vi hålla Bibelns sabbat samt undervisa om och försvara den. Min uppmärksamhet riktades först mot sabbaten under ett besök i New Bedford, Massachusetts, tidigare samma år. Där blev jag bekant med äldste Joseph Bates, som tidigt hade omfattat adventstron och var en verksam arbetare i saken. Äldste B. höll sabbaten och framhöll dess betydelse. Jag kände inte dess betydelse och ansåg att äldste B. misstog sig genom att uppehålla sig mer vid det fjärde budet än vid de övriga nio. Men Herren gav mig en syn av den himmelska helgedomen. Guds tempel öppnades i himlen, och jag fick se Guds ark, övertäckt av nådastolen. Två änglar stod, en vid vardera änden av arken, med sina vingar utbredda över nådastolen och sina ansikten vända mot den. Min medföljande ängel upplyste mig om att dessa framställde hela den himmelska härskaran, som med vörtnadsfull bävan blickar mot den heliga lag som hade skrivits med Guds finger. Jesus lyfte av locket på arken, och jag såg stentavlorna på vilka de tio budorden var skrivna. Jag häpnade när jag såg det fjärde budet i själva mitten av de tio föreskrifterna, omgivet av en mild ljusglans. Ängeln sade: ’Det är det enda av de tio som definierar den levande Guden, som skapade himlarna och jorden och allt som är däri. När jordens grundvalar lades, då lades också sabbatens grund.’” Testimonies, band

Omega-ljuset hos den tredje ängeln

”De som har gemenskap med Gud vandrar i Rättfärdighetens sols ljus. De vanärrar inte sin Återlösare genom att fördärva sin väg inför Gud. Det himmelska ljuset lyser över dem. När de närmar sig avslutningen av denna jordens historia, ökar deras kunskap om Kristus och om profetiorna som rör honom i hög grad. De är av oändligt värde i Guds ögon; ty de är i enhet med hans Son. För dem är Guds ord av överträffande skönhet och ljuvlighet. De ser dess betydelse. Sanningen uppenbaras för dem. Läran om inkarnationen omges av ett milt skimmer. De ser att Skriften är nyckeln som upplåser alla mysterier och löser alla svårigheter. De som har varit ovilliga att ta emot ljuset och vandra i ljuset kommer att vara oförmögna att förstå gudsfruktans hemlighet, men de som inte har tvekat att ta upp korset och följa Jesus, skall se ljus i Guds ljus.” The Southern Watchman, 4 april 1905.